

Mulțumiri speciale pentru Anne Marie Ryan,

Nina Jones și Artful Doodlers

The Pug Who Wanted to Be a Unicorn
Bella Swift

Copyright text © Orchard Books, 2018
Copyright ilustrații © Orchard Books, 2018

Autoarea și-a declarat drepturile morale asupra acestei cărți.
Ediție publicată pentru prima dată în Marea Britanie în 2018 de Watts Publishing Group.

Editura Litera

tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19

e-mail: contact@litera.ro

www.litera.ro

Cățelușa care își dorea să fie unicorn
Bella Swift

Copyright © 2021 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Ana Dragomirescu

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Simina Bălăsoiu
Copertă: Andreea Apostol
Tehnoredactare și prepress: Mihai Stoianov

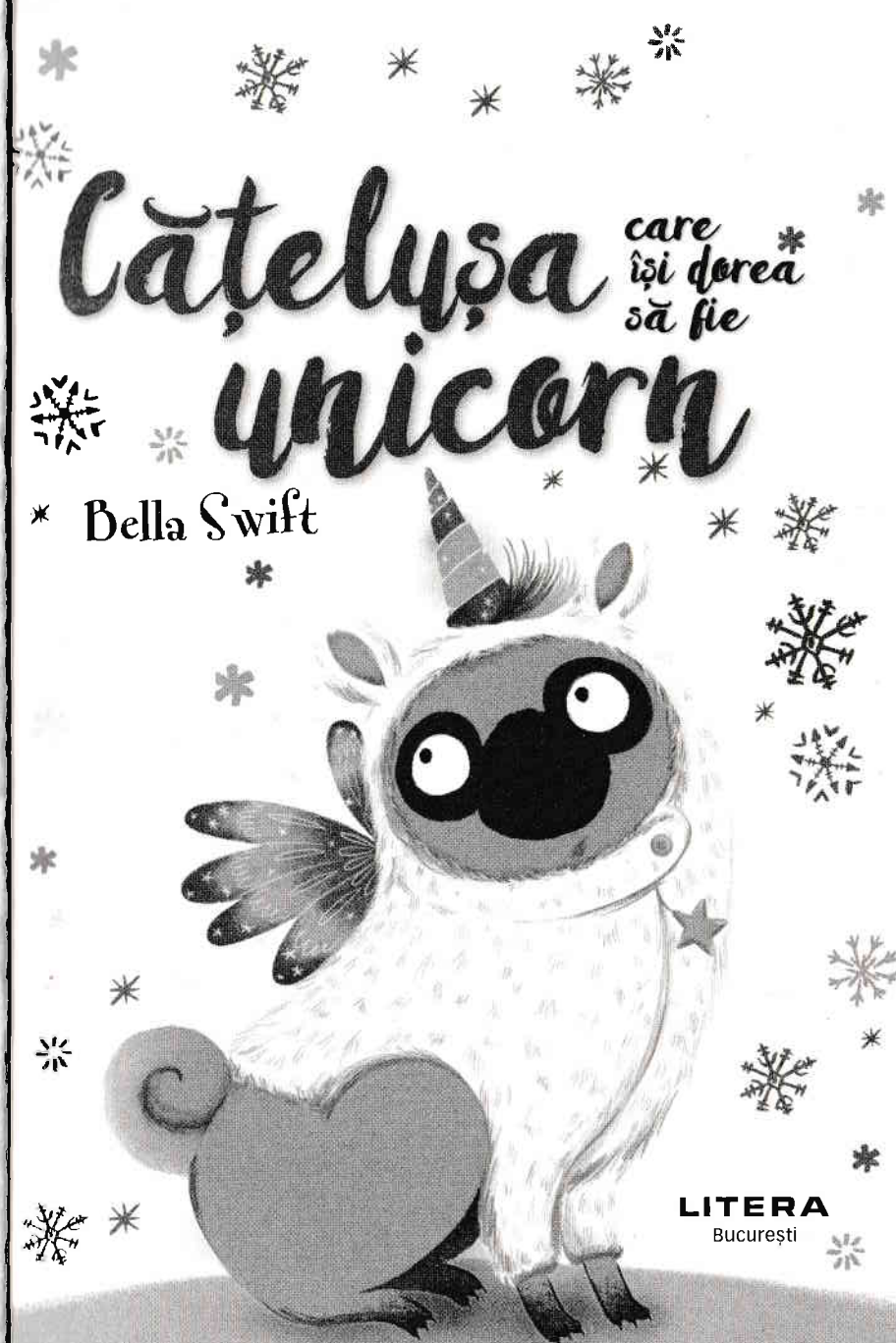
Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SWIFT, BELLA

Cățelușa care își dorea să fie unicorn / Bella Swift
trad.: Ana Dragomirescu – București: Litera, 2021

ISBN: 978-606-33-8018-1

I. Pogonici, Mihaela (trad.)

087.5

Cuprins

Prolog	7
Capitolul unu	13
Capitolul doi	31
Capitolul trei	51
Capitolul patru	69
Capitolul cinci	87
Capitolul șase	103
Capitolul șapte	121
Capitolul opt	141

Prolog

Peggy își scutură fundulețul și se lipi mai tare de cei doi frățiori și de cele două surioare ale ei. Cei cinci pui de mops stăteau cuibăriți lângă mama lor, sforăind într-un morman blănos de lăbute și codițe încolăcite. Oftând în vis, Peggy își afundă năsucul negru și turtit în blana moale și cafenie a mamei sale.

Deodată, mama se ridică și îi împunse cu nasul pe cățelușii adormiți, pentru a-i trezi.

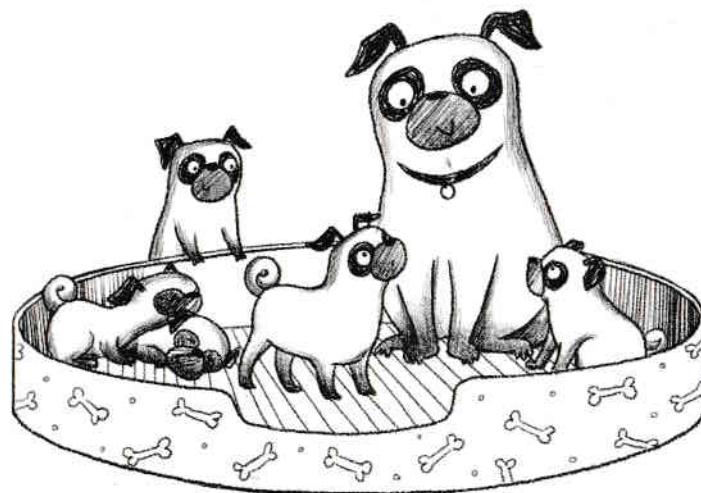
– Hei! scânci Pablo, fratele lui Peggy. Dormeam!

Căscând, puii se ridicară cu greu în picioare.

– Azi e o zi foarte importantă pentru voi toți, îi anunță mama lor, coborându-și cu drag înspre ei ochii săi mari și căprui. O să mergeți acasă.

– Nu suntem deja acasă? întrebă nedumerită Peggy.

– Acum ați împlinit douăsprezece săptămâni, îi spuse cu blândețe mama ei. Așadar azi o să vină noii voștri stăpâni. Ei o să vă ducă la casele voastre pentru totdeauna.

Peggy se uită zăpăcită la mama ei, iar fruntea zbârcită i se încreți și mai mult. *O casă pentru totdeauna? Ce-i aia?*

– Nu vă faceți griji, micuților! îi liniști mama pe pui. Există câte un stăpân perfect pentru fiecare cățeluș. Știu că toți îi veți găsi pe ai voștri și veți fi fericiți în casele voastre pentru totdeauna.

SLUP! SLUP! SLUP!

O limbă aspră
și rozalie îi curăță
fața lui Peggy.

– Mamăăăă!
protestă cățelușă,
încercând să se
ferească de săru-
tările umede ale
mamei sale.

– Nu te mai zba-
te! îi zise mama ei. Vreau să arăți cât se
poate de bine.

După o ultimă plescăitură, se apucă
să-i spele fața lui Polly, sora lui Peggy.
Când toți cățelușii fură curați, mama
lor îi privi cu mândrie.

– Gata! Acum sunteți pregătiți să fa-
ceți cunoștință cu noii voștri stăpâni.

Cățelușă care își dorea să fie unicorn

– Sper că stăpânul meu are o grădi-
nă mare, lătră fratele lui Peggy, Paddy,
gâfâind entuziasmat.

– Sper că stăpânul meu o să-mi dea
o mulțime de gustări delicioase, hămăi
Pippa, cea mai lacomă dintre cățeluși.

– Eu sper că stăpânului meu îi pla-
ce să tragă câte un pui de somn, spuse
Pablo, căscând.

El își întinse lăbuțele din față, săltân-
du-și fundulețul în aer.

– Dar tu, Peggy? o întrebă încet
mama ei. Ce fel de stăpân ți-ai dori?

Peggy stătu o clipă pe gânduri. I-ar fi
plăcut o grădină. Și gustări delicioase.
Însă altceva își dorea ea mai mult decât
orice. În cele din urmă spuse:

– Sper că stăpânul meu o să mă iubească.

Mama lui Peggy își privi cu gingășie puii, ochii ei strălucind de afecțiune.

– Asta îmi doresc pentru voi toți, dragii mei.

Capitolul unu

ȚAC!

Peggy își ciuli urechile negre și pleoștite, căci auzise cheia învârtindu-se în broască. Asta nu putea să însemne decât un singur lucru: stăpâna ei se întorsese!

– E acasă! strigă Peggy, alergând în jurul unei pisici fumurii, care se scălda într-un petic de soare de pe dușumea.

Cățelușă lovi cu laba nasul pisicii.

– Scoală, Misha! S-a întors!

Pisica întredeschise ochii, dezvăluind două crăpături verzi.

– Mare brânză! sâsâi ea, repezindu-se la Peggy cu ghearele ei ascuțite.

Ups! își zise Peggy. Deși locuia de două luni împreună cu pisica și cu stăpâna ei, Suzanne, mereu uita cât de morocănoasă era Misha atunci când se trezea. Sau oricând altcândva. Spre deosebire de Peggy, pisica nu părea deranjată de faptul că era lăsată singură ore în șir.

– Cine ajunge ultimul la ușă e un ou stricat! strigă Peggy și se năpusti către ușa de la intrare, patinând cu gheruțele pe parchetul lustruit.

UIII! Lăbuțele îi alunecară de sub ea și căzu în fund. *BUF!* Peggy se izbi de

Cățelușă care își dorea să fie unicorn

ușa din față tocmai când aceasta era deschisă de o doamnă îmbrăcată într-o ținută elegantă de firmă. Cățelușă se chinui să se ridice în picioare, în vreme ce stăpâna ei lăsa jos mai multe pungi burdușite de cumpărături.

– Bună! lătră Peggy, încercând să-i atragă atenția lui Suzanne. Vrei să ne jucăm?

Cățelușa alergă în cerc de jur împrejurul picioarelor stăpânei sale, până când o apucă amețea.

– Bună, scumpete! spuse doamna în telefonul pe care-l ținea lipit de ureche. Ne vedem peste o jumătate de oră.

Ooh! se gândi Peggy. Părea că urma să iasă în oraș.

Lui Peggy îi plăceau la nebunie plimbările. Mă rog, nu erau plimbări adevărate. De cele mai multe ori cățelușa stătea în poșeta lui Suzanne. Și-ar fi dorită să meargă și ea pe jos, însă piciorușele ei scurte nu puteau să facă față pașilor lungi ai stăpânei. Dar putea măcar să tragă cu ochiul din poșetă și să vadă lumea din jur: păsări zburând

Cățelușa care își dorea să fie unicorn

prin văzduh, mașini vâjâind pe alături, copii trecând în viteză pe trotinete.

– Putem să ieșim acum? imploră Peggy. Te rog, te rog, implor!

Misha intră lipa-lipa în hol, scuturându-și coada.

– Când o să-ți intre în capul ăla zbârcit, piticanie? spuse ea. Oamenii nu pricep o vorbă din ce zici tu.

Peggy n-o băgă în seamă pe pisică. Lătră mai tare, urcându-se cu labele pe picioarele lui Suzanne.

– Taci, Peggy! spuse femeia, apăsându-și tâmplele cu degetele. Mă doare capul de la atâta hămăit.

Torcând ușor, Misha începu să se frece de picioarele stăpânei sale. Când